

ingen Tvivl om, at saaledes som Præsterne nu lægger Konfirmationsforberedelsen, navnlig i Byerne, bliver den til overordentlig stor Skade for Undervisningen. Præsterne i Byerne lægger Konfirmationsforberedelsen midt i Skoletiden. De har Ret til det, men det er hensynsløst. Følgen bliver, at Børnene kommer i Skole en Time eller to om Morgenen, gaar til Præsten og kommer tilbage til Skolen. At dette i de store Skoler vækker overordentlig megen Forstyrrelse, vil alle kunne forstaa. Skulde der ske nogen Forandring paa dette Omraade, maatte det derfor være, at Konfirmationsundervisningen blev fuldstændig adskilt fra Skoleundervisningen. Hvis den højtærede Kultusminister kunde gennemføre en saadan Ordning, at Konfirmationsforberedelsen blev henlagt helst til efter Skoletidens Ophør, men i hvert Tilfælde til efter Undervisningstiden, tror jeg, han vilde gøre en overordentlig god Gerning for den danske Folkeskole.

Jeg skal dernæst omtale en anden Gren af vort Undervisningsvæsen, de tekniske Skoler. Det har været mig en meget stor Glæde at se, at Tilskuddet til disse paa det foreliggende Finanslovsforslag er foreslaaet forhøjet med 39,500 Kr. Jeg siger den højtærede Indenrigsminister Tak, fordi han er fremkommet med dette Forslag. Det er mit Haab, at den Interesse, som derigennem vises Skolerne, maa blive fortsat, saaledes at vi med Tiden kan komme til, at de faar et saa stort Tilskud, at de ikke blot kan komme ud over den overordentlige Pengetrang, de for Tiden er i, men ogsaa kan komme til fuldt ud at tilfredsstille de Krav, Tiden stiller til dem med Hensyn til de unge Haandværkeres Uddannelse. Nu kunde det synes underligt, at jeg, samtidig med at takke for Tilskuddet, straks raaber paa, at der maa mere til. Men de tekniske Skoler befinder sig for Øjeblikket i en meget alvorlig Nødstilstand, saaledes at det forøgede Tilskud, der nu foreslaas, kun kan betragtes som en Nødhjælp. Paa den anden Side vil jeg advare imod, at man bliver forskrækket og tror, at Skolerne stiller saa store Fordringer, at de neppe kan efterkommes, thi det er min Tro, at man ved en Omordning af Skolernes Forhold kan bringe det til, at de kan nøjes med

et i Forhold til deres Betydning forholdsvis ringe Bidrag og endda magte at gennemføre deres Opgaver. Hvorledes denne Ordning skal være, skal jeg ikke komme ind paa, det maa blive den Kommissions Sag, der er nedsat af den forrige Indenrigsminister, og som for Tiden arbejder. Jeg vil gerne her benytte Lejligheden til at takke denne Kommission, fordi den har indstillet til Indenrigsministeren et forhøjet Bidraget. Jeg havde haabet, at den var fremkommet med Forslag om, en større Forøgelse af Tilskuddet end de 39,500 Kr., thi de faa sagkyndige, som sidder i Kommissionen, maa være klar over, at dette Beløb er aldeles utilstrækkeligt. Jeg har ladet mig fortælle, at en af de sagkyndige i Kommissionen havde stillet Forslag om, at det forøgede Tilskud skulde være adskilligt større, men at dette Forslag blev slaaet ned med haard Haand af Kommissionens Formand, Departementschef Vedel. Jeg ved ikke, om det er rigtigt; men er det Tilfældet, vil jeg stærkt beklage Kommissionsformandens Stilling. Jeg vil endvidere takke Kommissionen, fordi den stiller Forslag om nye Regler for Fordelingen af Statstilskuddet. Det synes i hvert Tilfælde, at de Fordelingsregler, som nu anvendes, kan give Anledning til nogen Uretfærdighed, navnlig overfor de Skoler, som sidder daarligst i det, fordi de har gjort mest for at holde sig paa Højde med Tidens Krav.

Med Hensyn til den fremtidige Ordning, som Kommissionen forhaabentlig inden alt for længe vil komme med Forslag om, vil jeg gerne have Lov til at pege paa, at det havde været heldigere, om Kommissionen havde været sammensat paa en noget anden Maade, saaledes at de almindelige Haandværkere, den pædagogiske Indsigt og den praktiske Erfaring fra de tekniske Skoler havde været noget fyldigere repræsenteret i den, end det er Tilfældet. Det forekommer mig i det hele taget, at Kommissionen er ret mærkeligt sammensat, naar man tager Hensyn til Øjemedet. Der er en Del Direktører, adskillige Professorer, men i Virkeligheden kun to egentlige Haandværkere, og der er kun 4 af de 12, om hvem man kan sige, at de er egentlig sagkyndige paa dette Omraade. Jeg skal gerne nævne de 4, som jeg